

125. И ТЕ БАЩА СИ ДА ПОМНЯТ

Що ми се е гласец зачуло,
из тези гори зелени,
из това поле широко.
Дали ламя, зъмя гони,
или вятър върши ломи.
Нито ламя, зъмя гони
нито вятър върши ломи,
най е било върл хайдутин,
този ми Хаджи Димитър.
Търсили го, наидили го,
че го вели и завели,
в Сливенските, баш затвори.
Димитър люди думаше:
– Люди добри, люди добри,
на жената ми кажете,
децата ми да изучи
и баща си те да помнят!